

พระเจ้า คือ ผู้ใด

พระลักษณะของพระเจ้าที่ปรากฏในพระคริสต์

c.s.COWLES

พระเจ้า คือ ผู้ใด

พระลักษณะของพระเจ้าที่ปรากฏในพระคริสต์

c.s.COWLES

แม้ว่าหนังสือเล่มนี้จะผลิตมาเพื่อใช้สำหรับกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์
แต่ก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้าง
การเจริญเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณของผู้อ่านทุกท่าน
ท่านสามารถหาซื้อคู่มือสำหรับผู้นำได้จากร้านหนังสือ

Copyright © 2005 by Beacon Hill Press of Kansas City

Published by Hagios Publishing, Bangkok, Thailand

พิมพ์ครั้งแรกในภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ

Who is God?

By C. S. Cowles

Copyright 2005

Published by Beacon Hill Press of Kansas City

A division of Nazarene Publishing House

Kansas City, Missouri 64109 USA

This edition published by arrangement

with Nazarene Publishing House.

All rights reserved.

ซี. เอส. โคว์ลส เขียน

จิตรลดา พรหมคำแดง แปล

วรรณกรรมนาซารีน เรียบเรียง

สุวิทย์ อมรกุลสวัสดิ์ รูปเล่ม

ข้อมูลห้องสมุด

230

พระเจ้าคือใคร / ซี เอส, โคว์ลส

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ฮากิโอสพับลิชชิง, 2017

1. พระลักษณะของพระเจ้าที่ปรากฏในพระคัมภีร์
2. ศาสนศาสตร์
3. ชีวิตคริสเตียน

ขอพระคัมภีร์จากฉบับมาตรฐานไทย (TSV) Thailand Bible Society

ISBN

Distributed in Thailand by

The Golden Path, A Nazarene Foundation

สารบัญ

บทที่ 1 แนวคิดในเรื่องของพระเจ้าที่ถูกบิดเบือน	1
พระเจ้า...ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ ถึงสง่าราศีของพระเจ้า ปรากฏในพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์ (2โครินธ์ 4:6)	
บทที่ 2 พระเยซูทรงสำแดงพระบิดา	11
พระเยซู ทรงเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของพระเจ้า และทรงมีสภาวะเป็นพินัยเดียวกันกับพระองค์ (ฮีบรู 1:3)	
บทที่ 3 พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า	19
พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน ทรงตั้งขึ้นให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์” (กิจการ 2:36)	
บทที่ 4 การเปิดเผยที่ถูกบิดเบือน	31
เมื่อคนทั้งปวงในธรรมศาลาได้ยินดังนั้นก็โกรธยิ่งนัก (ลูกา 4:28)	
บทที่ 5 พระเจ้าแห่งความสว่างและชีวิต	41
ตัวอักษรนั้นประหารให้ตาย แต่พระวิญญาณนั้นประทานชีวิต (2 โครินธ์ 3:6)	
บทที่ 6 พระเจ้าแห่งสันติสุข	51
ขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด (1 เธสะโลนิกา 5:23)	
บทที่ 7 พระเจ้าผู้ทรงพระเมตตา	61
“ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดอภัยโทษพวกเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่า เขาทำอะไร” (ลูกา 23:34)	
บทที่ 8 พระเจ้าผู้ทรงเห็นอกเห็นใจ	71
จงสรรเสริญพระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ของเรา พระบิดาผู้ทรงพระเมตตา พระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจ ทุกอย่าง (2 โครินธ์ 1:3)	

บทที่ 9 พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยหัวใจแห่งผู้รับใช้	79
เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะ ปรนนิบัติ และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็น อันมาก” (มาระโก 10:45)	
บทที่ 10 พระเจ้าผู้ทรงห่วงใยสตรีเพศ	87
จะไม่ใช่... ชายหรือหญิง เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันในพระเยซูคริสต์ (กาลาเทีย 3:28)	
บทที่ 11 พระเจ้าผู้ทรงอยู่ฝ่ายเรา	97
ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้ (โรม 8:31)	
บทที่ 12 เมื่อพระเจ้าซ่อนพระพักตร์ของพระองค์	107
โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไฉนพระองค์ประทับยืนอยู่ห่างไกล ไฉนพระองค์ทรงซ่อนพระองค์เสียในยามยากลำบาก (สดุดี 10:1)	
บทที่ 13 พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์	115
พระคัมภีร์นั้นเป็นพยานถึงเรา (ยอห์น 5:39)	
ส่วนอ้างอิง	125

แนวคิดในเรื่องของพระเจ้าที่ถูกบิดเบือน

ในโลกที่สับสนวุ่นวายและเต็มไปด้วยอันตราย ไม่มีอะไรจริงและยืนยันได้ว่า “พระเจ้าทรงอยู่ในการควบคุมทุกอย่าง” จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าหนังสือเรื่อง *ชีวิตที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์* ของ ริค วอร์เรน ศิษยาภิบาลคริสตจักรใหญ่จะเป็นหนังสือที่ขายดีที่สุดหลังจากที่ได้วางแผนจำหน่าย เขาได้เขียนไว้ว่า:

พระเจ้าได้กำหนดรายละเอียดทุกอย่างในร่างกายคุณ... เชื้อชาติ สีผิว ผม และลักษณะอื่น ๆ ทุกอย่าง พระองค์ทรงสร้างร่างกายคุณเป็นพิเศษตามแบบที่พระองค์ต้องการ... พระองค์จึงทรงกำหนดว่าคุณจะเกิดมาเมื่อไร และจะมีชีวิตอยู่ยาวนานแค่ไหน พระองค์ทรงวางแผนวันเวลาในชีวิตของคุณไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยทรงเลือกเวลาที่เจาะจงสำหรับการเกิดและการเสียชีวิต ... เชื้อชาติและสัญชาติของคุณไม่ใช่อุบัติเหตุ พระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้รายละเอียดใดเกิดขึ้นโดยบังเอิญ... พระเจ้าไม่เคยทำอะไรโดยบังเอิญ และพระองค์ไม่เคยทำผิดพลาด¹

หลักคำสอนในเรื่องที่มีเหตุ (determinism) ของพระเจ้านี้ถูกขยายความในรูปแบบคลาสสิกโดยจอห์น คาลวิน (คศ. 1509-1564) นักศาสนศาสตร์ระบบคนแรกของการปฏิรูป และเป็นนักคิดที่มีอิทธิพลมากที่สุด เขาได้สร้างศาสนศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับและได้รับความนิยมอย่างสูงและแพร่หลายกับแนวคิดในเรื่องอำนาจอธิปไตยของพระเจ้า พระเจ้าคือ “ผู้สร้างที่ควบคุมทุกสิ่ง” เขาเขียนไว้ว่า “ไม่มีอะไรที่จะเกิดขึ้นโดยปราศจากการตรึงตรองของพระองค์”² เหตุการณ์ทั้งหมดตั้งแต่การเคลื่อนไหวของอานาภาพที่เล็กที่สุดไปจนถึงการเคลื่อนไหวของกาแลคซีที่อยู่บนท้องฟ้า “อยู่ภายใต้แผนการณ์อันลึกลับของพระเจ้า คือไม่มีสิ่งใด

ที่เกิดขึ้นโดยที่พระเจ้าไม่รู้และถูกบัญชาโดยพระองค์”³ แม้แต่โซคซะตานีรันดร์ของมนุษย์ทุกคนก็ถูกจัดวางไว้ “ก่อนทรงสร้างโลก” (เอเฟซัส 1: 4) เอ แวน เด บีก (A. van de Beek) นักศาสนศาสตร์สายรีฟอร์ม กล่าวเพิ่มเติมว่า “ไม่มีอะไรที่เกิดขึ้นเองได้โดยปราศจากพระประสงค์ของพระเจ้า แต่ก็อาจจะเกิดขึ้นด้วยวิธีการแปลก ๆ เช่น ผ่านผู้นำเผด็จการและทรราช ประธานาธิบดีและผู้นำพรคนายพลและผู้มีอิทธิพลทางอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่พวกเขามักก่อตัวอำนาจของตนแต่พวกเขาก็เป็นเพียงเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์เท่านั้น”⁴

แม็กซ์ ลูเคโด (Max Lucado) นักเขียนที่มีชื่อเสียงสายอีแวนเจลิคัล เชื่อว่าการควบคุมทั้งสี่ของพระเจ้านำไปสู่ข้อสรุปเชิงตรรกะ ในหนังสือเล่มล่าสุดของเขาที่มีชื่อว่า บ้านของพระเจ้า (The Great House of God) เขาเห็นด้วยกับข้ออ้างอิงของเออร์วิน ลัทเซอร์ (Erwin Lutzer) ที่เขียนว่า “มารร้ายเป็นเหมือนคนรับใช้ของพระเจ้าที่ก่อการจลาจลขณะที่มันยังต้องวนเวียนอยู่ในการเชื่อฟัง... มารเป็นมารร้ายของพระเจ้า ... มันถูกกดดันให้เข้าสู่การรับใช้เพื่อให้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในโลกนี้ มันจะต้องทำตามคำสั่งของผู้ทรงอำนาจ”⁵

จากหลักคำสอนที่ดูเหมือนว่าอันตรายและความทุกข์ยากทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นความรับผิดชอบของพระเจ้า เป็นภาพที่แสดงให้เห็นชัดว่าพระเจ้าเป็น “ผู้ควบคุม”

ด้านมืดของพระเจ้า

เมื่อวันที่ 20 เมษายน ปี 1999 ได้เกิดเหตุการณ์เด็กวัยรุ่นชั้นมัธยมปลายสองคนยิงเพื่อนนักเรียนและครูของพวกเขา รวม 12 คน ก่อนที่จะยิงตัวเองหนึ่งในนักเรียนที่เสียชีวิตคือแคลสซี เบอร์นัล วัย 17 ปี ถูกยิงเสียชีวิตขณะนั่งอ่านพระคัมภีร์ที่โต๊ะในห้องสมุด⁶ หลังจากเหตุการณ์นี้ถึงนักเรียนในวันต่อมา แม่ของแคลสซีบอกกับนักข่าวว่าการยิงนั้นอยู่ในแผนการอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า “เพื่อให้ข่าวสารของแคลสซีแพร่ออกไป และเพื่อให้เกิดผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในโลกของเรา จึงจะต้องมีบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่จริง ๆ”⁷

ในวันที่ 27 พฤษภาคม ปี 2001 เกิดวิกฤตตัวประกันของมาร์ตินและกลาเซีย เบอร์นแฮม มิชชันนารีชาวอเมริกันในประเทศฟิลิปปินส์ที่กินระยะเวลา

นานถึงหนึ่งปีโดยจบลงด้วยการยิงโจมตี มาร์ตินถูกฆ่าตาย กลาเซียได้รับการช่วยเหลือ ก่อนที่จะเข้ารับการรักษาบาดแผลที่ถูกยิง กราเซียกล่าวว่าการเสียชีวิตของสามีของเธอเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้า เมื่อน้องสาวของเธอทราบข่าวก็ได้กล่าวว่า “เรารู้มาตลอดว่าพระเจ้าทรงอยู่ในการควบคุม พระเจ้าไม่ทำสิ่งใดด้วยความบังเอิญ”⁸

ในวันที่ 20 มิถุนายน ปี 2001 แอนเดรีย เยตส์ ภรรยาและคุณแม่ที่เป็น “คริสเตียนที่ท่อมเห” จับลูกห้าคนของเธอจนเสียชีวิต แม้กระทั่งลูกคนโตวัยเจ็ดขวบที่พยายามวิ่งหนีเมื่อเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในงานศพ รัสเซลพ่อของพวกเขาสัมผัสโลงศพเล็ก ๆ แต่ละโลงและกล่าวทั้งน้ำตาว่า “ถ้าพระเจ้าให้และรับเอาไป พระองค์ก็ย่อมทำได้ พระองค์ประทานเด็ก ๆ เหล่านี้ให้ผม และตอนนี้พระองค์ก็รับพวกเขาไป”

กว่า 30 ปี ที่ โจนี อีริคสัน ทาดะ (Joni Eareckson Tada) กลายเป็นประกาศกรแห่งแรงบันดาลใจและความหวังต่อผู้เชื่อ นับล้านคน ด้วยการถ่ายทอดสด การเขียนหนังสือหลายเล่มและรายการวิทยุประจำวันของเธอที่ออกอากาศ 850 ช่องรายการ เธอไม่เคยเห็นด้นน้อยกับการให้เหตุผลว่าการเกิดอุบัติเหตุจากการดำน้ำในวัย 17 ปีของเธอ ที่ทำให้เธอเป็นอัมพาตตั้งแต่ช่วงลำคอกลงไปนั้นเป็น “อำนาจอธิปไตยของพระเจ้า” นี่เป็นวิธีการของพระเจ้าในการช่วยเธอจาก “เส้นทางของการทำลายตนเอง”⁹

ในปี 2003 หนังสือ “ชีวิตที่เคลื่อนที่ไปด้วยวัตถุประสงค์” ของริก วอร์เรนได้รับการตีพิมพ์ และในปีเดียวกันนั้นเองที่เขาต้องประสบกับโศกนาฏกรรม เขาส่งจดหมายคริสต์มาสไปยังคริสตจักรของเขาจากห้องพักในโรงพยาบาลที่ภรรยาของเขากำลังต่อสู้กับโรคมะเร็ง “ปีนี้เป็นปีแรกในรอบ 23 ปีที่ผมกับเคยไม่ได้ร่วมนมัสการคริสต์มาสของคริสตจักรแซตเตอร์แบ็ค ผมได้เตรียมหัวข้อเรื่องราว “เมื่อพระเจ้าทำให้แผนการของคุณวุ่นวาย”¹⁰

นับเป็นสิ่งที่น่าทึ่งที่ยกย่องที่คริสตเตียนต้องการถวายพระสิริแด่พระเจ้า ไม่เพียงในเวลาที่ดีเท่านั้นแต่ในเวลาที่ไม่เลวร้ายด้วย และทำให้เราต้องตั้งคำถามอย่างตรงไปตรงมาว่า:

- ถ้าพระเจ้าเป็นผู้กระตุนวัยรุ่นสองคนให้ยิงเพื่อนนักเรียนมัธยมของพวกเขา...
 - ถ้าพระเจ้าเป็นผู้ควบคุมกระสุนที่ทำร้ายหนึ่งในมิชชันนารีที่ทุ่มเทชีวิตอย่างสาหัส...
 - ถ้าพระเจ้าเป็นผู้บังคับคุณแม่ให้จับเด็กทั้งห้าคนกดน้ำ...
 - ถ้าพระเจ้าเป็นผู้ทำให้เกิดอุบัติเหตุที่ทำให้คอของสาวสวยวัยรุ่นหัก...
 - ถ้าพระเจ้าเป็นผู้ตั้งใจให้ไอซามา บินลาเต็นวางแผนการก่อการร้ายเมื่อ 11 กันยายน 2001 ด้วยการโจมตี จีเคี๋ยองบิน เชื่อดคอนักบิน และขับเครื่องบินพุ่งชนเป้าหมายจนมีผู้บริสุทธิ์เสียชีวิตกว่า 3,000 คน...
 - ถ้าพระเจ้าเป็นผู้ “วางแผน” ให้เด็กบางคนเกิดในบ้านที่มีแต่การเฉียนตี การล่วงละเมิดทางเพศ การทอดทิ้ง และความอดอยาก และการทำกรต่าง ๆ จนทำให้เป็นปัญญาอ่อน, เป็นออทิสติก และร่างกายพิการ...
 - ถ้าพระเจ้าเป็นผู้ “แทรกแซง” แผนการของศิษยาภิบาลที่มีชื่อเสียง โดยให้ภรรยาของเขาเจ็บปวดทรมานด้วยโรคมะเร็ง ...
 - ถ้าโรคหัวใจ ความเจ็บป่วยจนพิการ โรคภัยไข้เจ็บ ภัยพิบัติ อุบัติเหตุ ล้มละลาย หย่าร้าง ภัยทางธรรมชาติ สงคราม การเสียชีวิตก่อนวัยอันควรที่ได้คร่าชีวิตผู้คนตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติและยังคงทำลายล้างและทำลายมนุษย์เป็นการกระทำของพระเจ้า...
- ... แล้วจำเป็นที่จะต้องมืชาตานใหม่

ไม่น่าแปลกใจที่จอห์น เวสลีย์ (คศ.1703-1791) ท้วงว่าเหตุผลในความโหดร้ายดังกล่าวกัเพื่อทำลายพระลักษณะของพระเจ้า และทำให้พระองค์ “ผิดมากขึ้น โหดร้ายมากขึ้น และไม่ยุติธรรมมากไปกว่ามารชาตาน... (จากนั้น) พระเจ้าทรงนำกิจการของชาตานออกจากมือของมัน และพระองค์ก็เป็นผู้ทำลายวิญญาณ”¹¹ วอลเตอร์ วิงค์ (Walter Wink) นักศาสนศาสตร์ในคณะเมนโนไนท์ คัดค้านว่า “การต่อต้านของพวกอเทวนิยม (คือไม่เชื่อว่ามืพระเจ้า) ในเรื่อง

พระลักษณะของพระเจ้าเป็นการกระทำของศาสนาที่บริสุทธิ์”¹²

พระเจ้าผู้ทรงสละการควบคุม

พระเจ้าไม่อาจควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ แต่พระองค์ยังคงซื่อสัตย์กับความรักแบบ**อากาเป้**ซึ่งเป็นหัวใจหลักที่สำคัญของพระองค์ (1 ยอห์น 4: 8,16) เมื่อพระเจ้าเริ่มการทรงสร้าง พระองค์ตรัสว่า “จงมี...” (ดูปฐมกาล 1) นั่นเป็นเวลา ที่พระองค์ทรงเริ่มสละการควบคุม ไมเคิล ลอดเดล (Michael Lodahl) นักศาสนศาสตร์คณะเมโนไนท์ได้เขียนไว้ในหนังสือของเขาเรื่อง “**เรื่องราวของพระเจ้า**” ไว้ว่า

มีบางสิ่งที่เกี่ยวกับคำว่า “จงมี” ที่แสดงให้เห็นถึงความเมตตาของพระเจ้าต่อการสละความอุดมในตัวตนของพระองค์ ความพึงพอใจและความรักของพระเจ้าสำหรับสิ่งมีชีวิตทุกชนิด การที่พระเจ้าทรงก้าวถอยออกมาและอนุญาตให้การทรงสร้างเป็นไปอย่างแท้จริง¹³

พระเจ้าได้ประทานอิสรภาพและอำนาจให้แก่จักรวาลที่พระองค์ทรงสร้าง รวมถึงอำนาจแห่งชีวิตและความตาย เมื่อพระองค์สร้างชายและหญิง ทรงให้พวกเขามีอำนาจเหนือแผ่นดิน ด้วยเหตุนั้นพระองค์จึงยืดเวลาในการควบคุมเหนือแผ่นดินสำหรับความดีและความชั่วไว้ในมือของมนุษย์ พระเจ้าได้จำกัดอำนาจอธิปไตยของพระองค์ในจุดของเสรีภาพของมนุษย์

“การควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ” ก็คือวิธีการปกครองแบบเผด็จการ ไม่ใช่ความรัก ความรักไม่ใช่เป็นการครอบงำ แต่เป็นการให้อิสระ ความรักไม่ใช่เป็นการบงการแต่เป็นการชักชวนอย่างสุภาพ ความรักไม่ใช่เป็นการข่มขู่บังคับ แต่เป็นการให้สิทธิ รูปแบบอันสวยงามนี้เราเห็นได้ในองค์พระเยซู “การควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ” ใช้ไม่ได้กับความสัมพันธ์ของพระองค์กับผู้คน และคงไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการ “ควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ” พระองค์ไม่ได้ห้ามเศรษฐกิจหนุ่มที่ให้หันหน้าหนี หรือให้สาวก 70 คนทั้งพระองค์ขณะที่อยู่ในสถานการณ์คับขัน พระองค์ไม่ได้ป้องกันยูดาจากการทรยศพระองค์หรือเปโตรที่ปฏิเสธพระองค์ และคำเย้ยหยันที่ว่าพระองค์ที่เข้ามาในโลกเพื่อช่วยคนอื่นแต่ช่วยตัวเองจากกางเขนไม่ได้

แทนที่จะควบคุม พระเยซูทรงยกเลิกรากฎหมายของโมเสส 613 ข้อ รวมทั้งข้อบังคับทางศาสนาที่เคร่งครัดที่ชาวยิวในสมัยของพระองค์นำมาใช้ในการควบคุมทุกอนุของชีวิตที่เรียกว่า “ควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ” โดยทรงตรัสว่า “จงรักพระเจ้า และรักเพื่อนบ้านของตนเอง” (คู่มือทิว 22: 37-40) “เราจะถามว่า ‘เราจะรักพระเจ้าจริง ๆ และรักเพื่อนบ้านอย่างเหมาะสมได้อย่างไร’ เราอาจจะเห็นพระเยซูกระพริบตาขณะที่ตอบว่า “นั่นเป็นเหตุผลที่เราให้สมองแก่ท่าน เพื่อให้คิดถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น”

พระเยซูตรัสว่าพระเจ้าเปรียบเหมือนกับเจ้านายที่มอบเงินให้แก่คนรับใช้ของเขามากมายน้อยบ้างตามตะลันต์และความสามารถของพวกเขา จากนั้นเขาได้เดินทางไปต่างเมืองและสั่งว่า “จงเอาไปค้าขายจนกว่าเราจะกลับมา” (ลูกา 19:13) เมื่อเจ้านายได้มอบสมบัติมากมายไว้ในมือของพวกเขา การลงทุนก็ขึ้นอยู่กับความสามารถของพวกเขา ที่พวกเขาต้องทำอย่างเดียวกันก็คือให้พวกเขาทำบางสิ่งบางอย่างกับของขวัญและโอกาสที่เจ้านายได้มอบไว้ในมือของพวกเขาด้วยความรับผิดชอบ

เห็นได้ชัดว่าสิ่งที่พระเยซูให้ความสนใจมากที่สุดไม่ใช่เป็นการควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ แต่เป็นความสัมพันธ์ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด และความสัมพันธ์ของมนุษย์และพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเจริญเติบโตได้ในบริบทของการไม่คุกคาม มีอิสระภาพและไม่มีการบีบบังคับ พระเยซูไม่ได้แสวงหาที่จะครอบงำแต่เป็นความบาปที่พยายามครอบงำ พระเยซูตรัสว่า “ทุกคนที่ทำบาปก็เป็นทาสของบาป. . . ถ้าพระบุตรทรงทำให้พวกท่านเป็นไท ท่านก็เป็นไทจริง ๆ” (ยอห์น 8:34,36) พระเยซูทำให้เราเป็นอิสระจากการปกครองแบบเผด็จการของบาปและเป็นคนพิเศษอย่างที่เราถูกสร้างให้เป็น ผมสงสัยว่าในฐานะที่เป็นพ่อแม่ ถ้าไม่ใช่พระเจ้า ผู้เลี้ยงแท้ที่อยู่กับเรา เราคงไม่สนใจการกระทำของลูก ๆ ตามลักษณะนิสัยของพวกเขา

เมื่อผมพาหลานสาวคนโตแบกเป้เดินทางเป็นครั้งแรก ผมก็อธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้า เราควรจะเป็นเขาลูกไหนในบรรดาภูเขาสูงกว่าระดับน้ำทะเล 1500 กิโลเมตร (700 ไมล์) ผมเชื่อว่าผมได้ยินพระเจ้าตอบว่า “อย่างกังวลไปเลย ภูเขาทุกลูกเป็นของเรา หยิบกระป๋าและขอให้สนุกกับมัน มีสองอย่างที่อยาก

ขอร้องก็คือ อย่างแรก อย่างที่สองบนสิ่งทรงสร้างอันสวยงามของเรา และอย่างที่สอง เราอยากให้เจ้าเชิญเราเดินทางกับเจ้าด้วย”

พระเจ้าผู้ทรงเสียด

แน่นอน นี่เป็นความเสี่ยงในลักษณะของ “การปล่อยมันไป”¹⁴ มีสองครั้งที่ผมสละการครอบครองรถของผม มีสองครั้งที่ผมให้กุญแจรถแก่ลูก ๆ ที่อยู่ในวัยรุ่นของผม มีสองครั้งที่พวกเขาทำรถเสีย และมีสองครั้งที่พวกเขาเกือบฆ่าตัวเองและคนอื่น นั่นเป็นความเสี่ยงที่พ่อแม่ต้องรับหากลูก ๆ ของพวกเขาเติบโต เป็นอิสระ อยู่ได้ด้วยตนเอง และเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ

นั่นเป็นความเสี่ยงที่พระเจ้ารับ กล่าวคือมนุษย์จะใช้อิสระภาพทางศีลธรรมของพวกเขาในรูปแบบไม่เพียงที่จะทำให้ลายความตั้งใจอันทรงเมตตาของพระองค์เท่านั้น แต่มันจะย้อนกลับเป็นวงจรสู่การทำลายตนเองและโลกของพวกเขาด้วย นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ เริ่มต้นกับอาดัมและเอวาที่ไม่เชื่อฟัง “บาปได้เข้ามาในโลก ... และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป” (โรม 5:12) เหตุการณ์อันน่าเศร้านี้ไม่อาจปิดกั้นพระประสงค์และความตั้งใจเดิมของพระเจ้าได้ ในปฐมกาล พระองค์ทรงสร้างจักรวาลที่ยิ่งใหญ่ที่ไม่มีความรุนแรง ไม่มีความชั่วร้ายและไม่มีความตาย ในท้ายที่สุดพระองค์จะทรงเปิดฉาก “ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่” ที่ซึ่ง “ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว” (วิวรณ์ 21:1,4) บาปที่เป็นพิษและความตายในทุกรูปแบบเป็นสิ่งที่แปลกปลอมเข้ามา ผลของการที่มนุษย์ใช้เสรีภาพในทางที่ผิดและทารุณกรรมคือ “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม 6:23)

เราควรที่จะสรรเสริญพระเจ้าในทุกโอกาสนาฏกรรมของชีวิตเช่นเดียวกับโยบ แต่ไม่ควรสรรเสริญพระองค์เพราะเรื่องเหล่านี้ (ดูโยบ 1:1-22) พระเจ้าไม่ได้มีพระประสงค์ที่จะ “รบกวนแผนการของเรา” หรือเพิ่มเติมความทุกข์และความสูญเสียให้แก่เราอันเนื่องมาจากความจริงที่ว่าเราอยู่ในโลกที่อยู่ใต้ร่มเงาคำสาปแช่งของบาป พระเจ้าไม่ป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดทุกสิ่ง แต่ “เหตุการณ์ทุกอย่าง

ร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” (โรม 8:28)

เราไม่ได้ให้เกียรติพระบิดาผู้อยู่บนสวรรค์ผู้ทรงความเมตตาและเปี่ยมด้วยความรักเมื่อเราอ้างว่าอุบัติเหตุ ภัยธรรมชาติและโรคภัยไข้เจ็บมาจากพระองค์ หรือให้พระองค์รับผิดชอบต่อความเสียหายและคนที่ทำความเสียหายต่อพวกเขา และต่อกันและกัน พระเจ้าผู้ทรงมี “พระนามและธรรมชาติเป็นความรัก” (ชาร์ลส์ เวสลีย์) ไม่อาจทำอะไรที่ขัดต่อความรัก พระองค์ไม่ได้เป็นคนทำร้ายเด็กหรือฆ่าเด็ก แต่พระองค์เป็นผู้สร้าง ผู้ไถ่และเป็นที่ยรักของเด็ก “พระบิดาได้ประทานความรักแก่เราเพียงไรที่เราจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของพระเจ้า และเราก็เป็นอย่างนั้น เหตุที่ชาวโลกไม่รู้จักเรา ก็เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์” (1 ยอห์น 3: 1) นับเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมโดยแท้

พระเจ้าไม่ได้ทำให้เกิดบาดแผลแต่ทรงเยียวยา พระองค์ไม่ทำให้เสียใจ แต่ประทานการปลอบใจ พระองค์ไม่ได้ฆ่าแต่ทำให้พ้นจากความตาย (2 โครินธ์ 1:3-10) พระเจ้าผู้ทรงสำแดงความรักอย่างเต็มล้นที่บนทางเขนซึ่งเจ็บปวดมากยิ่งขึ้นกว่าความเจ็บปวด ทุกข์ทรมานมากกว่าเป็นสาเหตุแห่งความทรมาน ถูกตรึงยิ่งกว่าการตรึง และสิ้นพระชนม์ยิ่งกว่าถูกประณาม

พระเยซูบอกเล่าเรื่องราวอันน่าพิศวงที่แสดงให้เห็นถึงอำนาจอธิปไตยของพระเจ้าที่ทำงานโดยปราศจากการประนีประนอมในเสรีภาพของมนุษย์ มันเป็นเรื่องราวของบุตรชายที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลางที่เรียกร้องเอามรดกของเขา คำพูดของเขาก็ก้าวกับพ่อสรุปใจความได้ว่า “ตายเสียเถอะ” แม้จะรู้สึกเจ็บปวด แต่พ่อของเขาก็ได้มอบสิ่งที่เขาต้องการ และเขาก็จากไป ในที่สุด บุตรชายที่เกลียดเกลี้ยก็ได้สำนึกตน และกลับไปหาพ่อ นี่เป็นมูลค่าของความเสียของการสละการควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ จุดจบของเรื่องก็คืออ้อมกอดอันแสนอบอุ่นและกลับมาคืนดีกัน แม้ว่าลูกชายไม่อาจเรียกคืนมรดกที่ถูกใช้ไปได้ เขาก็ได้รับการต้อนรับกลับบ้าน นั่นเป็นประเภทของความสัมพันธ์ของพระบิดาบนสวรรค์ที่ปรารถนาต่อมนุษย์ทุกคน ความรักความผูกพันนี้มีได้ก็ต่อเมื่อให้คุณค่าและให้เกียรติต่ออิสรภาพของความตั้งใจ

อำนาจอธิปไตยในความรอดของพระเจ้า

ข่าวดีก็คือว่าเมื่อบาปและความตายได้กระทำสิ่งที่เลวร้ายที่สุด “พระเจ้า ผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณา และพระคุณ... ทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และความสัตย์จริง” ของเรา (อพยพ 34: 6) ช่วยเราและนำเราเข้าสู่ “บนปีกนกอินทรี” ของพระองค์ (อพยพ 19: 4) ความตายไม่ใช่คำพูดสุดท้าย ตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวิวรรณ์ พระคัมภีร์ได้ป่าวร้องบอกชาวอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่หูของมนุษย์เคยได้ยิน มันเป็นถ้อยคำของบุคคลผู้หนึ่งที่ถูกตรึงบนกางเขน ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงยกขึ้นมาจากความตาย ผู้ที่ได้สัญญาว่า “เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า ถ้าใครฟังคำของเรา และวางใจผู้ทรงใช้เรามา คนนั้นก็จะมีชีวิตนิรันดร์ และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5:24) เปาโลกล่าวเสริมว่า “ถ้าท่านจะยอมรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในใจว่า พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด” (โรม 10:9) เราสามารถมั่นใจได้อย่างเต็มที่ว่าไม่มีอำนาจใดในสวรรค์หรือบนโลกที่ “ทำให้เราขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้” (โรม 8:39) นั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงอยู่ในการควบคุมแบบเบ็ดเสร็จ

หลุยส์ สเมเดส (Lewis Smedes) ศาสตราจารย์สถานบันพระคริสตธรรมฟูลเลอร์ (Fuller Theological Seminary) เล่าเรื่องโศกนาฏกรรมอันแสนเจ็บปวดในชีวิตของเขาจนทำให้เขาตั้งคำถามกับสมมติฐานของเขาเกี่ยวกับการควบคุมเบ็ดเสร็จของพระเจ้า เขาเกิดและเติบโตกับ Dutch Reformed Calvinism เขาจบการศึกษาจากวิทยาลัยคาลวินและกลับไปสอนที่นั่น ในช่วงทศวรรษนั้นโครงสร้างทางศาสนศาสตร์ของเขาที่ถูกสร้างขึ้นบนสมมติฐานในเรื่อง “ความเยียบ ความแปลกและการควบคุมความลับ” ของพระเจ้า ถูกเขย่าไปจนถึงราก

หลังจากสิบปีของความพยายามมีลูกที่ล้มเหลวกับคลินิกผู้มีบุตรยากสี่แห่ง ภรรยาของเขาก็ตั้งครรถ์อย่างน่าอัศจรรย์ พวกเขาปลอบปลื้มเป็นอย่างยิ่งเมื่อเข้าเดือนที่หก ภรรยาของเขาก็มีอาการน้ำคร่ำแตกขณะที่ทารกน้อยกำลังอยู่ในระยะการตั้งครรถ์ หมอเป็นห่วงว่าจะเกิดความผิดปกติที่รุนแรง แต่ก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น “ขอแสดงความยินดีด้วยครับ” คุณหมอกกล่าวกับคุณพ่อที่เป็นกังวล “ลูกชายของคุณพ่อสมบูรณ์แข็งแรงดีครับ” แต่ 24 ชั่วโมงต่อมา กุมารแพทย์

ของพวกเขาก็โทรเรียกเขาและบอกให้เขารีบไปโรงพยาบาลทันที เมื่อเขาไปถึงที่นั่น ทารกมหัศจรรย์ก็ได้เสียชีวิตแล้ว

มันเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความเชื่อและคำสอนที่ได้รับมาตลอดชีวิตว่า พระเจ้าทรงจัดการทุกอนุของเหตุการณ์และรายละเอียดของทุกสิ่ง สเมเดสกล่าวสารภาพว่า

ในวันที่ลูกชายตัวน้อยของเราเสียชีวิต ผมแทบไม่อยากจะเชื่อว่าพระเจ้าเตรียมการให้ทารกน้อยของเราเสียชีวิตก่อนที่จะจะเริ่มมีชีวิตอย่างยากลำบาก... ผมไม่อาจเชื่อได้อีกต่อไปว่าพระเจ้าทรงจัดการอนุของความตายของทารกน้อยมากกว่าที่เชื่อว่าพระเจ้าจัดการกับการทำลายล้างของฮิตเลอร์ จนกระทั่งในเช้าวันหนึ่งผมเกิดความรู้สึกขึ้นในใจว่า ผมต้องวาดภาพพระเจ้าของผมเสียใหม่¹⁵

นั่นคือเหตุผลที่พระเยซูได้มาเพื่อ “วาดภาพ” อันบิดเบี้ยวของพระเจ้าเสียใหม่ จนกว่าเราจะมองเห็น “พระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏบนพระพักตร์ของพระคริสต์” (2 โครินธ์ 4: 6) ได้อย่างชัดเจน

ข้อพระคัมภีร์อ้างอิง: อพยพ 19:4; 34:6; โยบ 1:1-22; มัทธิว 22:37-40; ลูกา 19:13; ยอห์น 5:24; 8:34, 36; โรม 5:12; 6:23; 8:28,39; 10:9; 2โครินธ์ 1:3-10; 4:6; เอเฟซัส 1:4; 1ยอห์น 3:1; 4:8,16; วิวรณ 21:1,4

สนใจซื้อหนังสือคลิกที่นี่ >> www.hagiosbooks.com